

כריתות כו

מפריש	לקח	הראשון	השני
ב' סלעים לאשם	שני אילים לאשם	אם היה אחד מהן יפה שתי סלעים יקרב לאשמו	והשני ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה
	שני אילים לחולין אחד יפה ב' סלעים ואחד יפה עשרה זוז	היפה שתי סלעים יקרב לאשמו	והשני למעילתו
	אחד לאשם ואחד לחולין	אם היה של אשם יפה שתי סלעים יקרב לאשמו	והשני למעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה

שאלה: מאי מעילתו? דקתני רישא: **והשני למעילתו**,

• אילימא איל אשם

○ למימרא דחומש בהדי איל מייתי ליה, והכתיב: **ואת אשר חטא מן הקרבן ואת חטאיתו יוסי עיניו**, אלמא בהדי גזילו מייתי ליה!

○ ועוד, קתני סיפא: **אחד לאשם ואחד לחולין, אם היה של אשם יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני למעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה**, אלמא חומש בהדי גזילו מייתי ליה!

תשובה:

• אלא **מעילתו** מאי דאיתנהי מהקדש, וישנו משתי סלעים דאפרישנו לאשם ולקח בהן שני אילים לחולין, דיפה שתי סלעים מקריב ליה איל אשם, ויפה עשרה זוז יהיב ליה למאי דאיתנהי מהקדש, דהוה ליה גזילו וחומשו, ומאי מעילתו? גזילו.

קוש: במאי אוקימתא למעילתו דרישא? גזילו, אימא סיפא: **אחד לאשם ואחד לחולין, אם היה של אשם יפה שתי סלעים יקרב לאשמו, והשני למעילה, ויביא עמה סלע וחומשה**, אלמא מעילתו איל אשם;

תירוץ: רישא קרי ליה למעילתו גזילו, סיפא קרי ליה למעילתו איל אשם? רישא דהוה ליה איל רובן קרן וחומשו, קרו ליה למעילתו גזילו; סיפא דלא הוי איל רובן קרן וחומש, קרי ליה איל אשם מעילתו, ויביא עמה סלע וחומשה.

